

Folketingets Ældreudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
post@sm.dk
www.sm.dk

Sagsnr.
2023 - 370

Doknr.
655589

Dato
02-02-2023

Folketingets Ældreudvalg har d. 11. januar 2023 stillet følgende spørgsmål nr. 6 (alm. del) til ældreministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Mette Abildgaard (KF).

Spørgsmål nr. 6:

Vil ministeren redegøre for, om kommunerne i henhold til beregningsreglerne for afregningspriser for friplejeleverandører, jf. § 3, stk. 1 og 3, jf. stk. 2, i bekendtgørelse nr. 1170 af 30. september 2015 om kommunalbestyrelsens fastsættelse af afregningspriser for ydelser efter serviceloven i forhold til friplejeboligleverandører, kan nøjes med at lade beregningerne tage udgangspunkt i omkostningerne for et af flere "tilsvarende" kommunale plejehjem frem for at basere beregningerne på et gennemsnit af omkostningerne forbundet med driften af alle tilsvarende kommunale plejehjem i den enkelte kommune?

Svar:

Jeg henviser indledningsvis til min besvarelse af ÆLU alm. del spørgsmål nr. 5 i sin helhed.

Efter § 3, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 1170 af 30. september 2015 om kommunalbestyrelsens fastsættelse af afregningspriser for ydelser efter serviceloven i forhold til friplejeboligleverandører beregner kommunalbestyrelsen i beliggenhedskommunen afregningsprisen på baggrund af beliggenhedskommunens gennemsnitlige langsigtede omkostninger ved drift af tilsvarende kommunale tilbud.

Ved tilsvarende tilbud forstås botilbud, plejeboliger m.v., hvor der leveres tilsvarende ydelser. Ved vurderingen af, hvilke tilbud der er tilsvarende tilbud, skal kommunalbestyrelsen således se på, hvilke ydelser tilbuddet kan levere. Herudover kan det også være relevant at se på tilbuddets målgrupper, specialiseringsgrad m.v. Beliggenhedskommunens visitationspraksis kan anvendes som kriterium for, hvilke botilbud, plejeboliger m.v. der indgår i beregningsgrundlaget som tilsvarende tilbud. Dette fremgår af § 3, stk. 2, i bekendtgørelsen.

Formålet med friplejeboliglovgivningens regler om den kommunale takstberegning er at sikre sammenhæng mellem beliggenhedskommunens omkostnings- og serviceniveau og den pris, som friplejeboligleverandøren afregnes til.

Det følger af lovbemærkningerne (lovforslag nr. L 139 af 18. februar 2015), at det er afgørende for at skabe lige konkurrence mellem private leverandører og kommuner, at kommunerne medtager samtlige relevante omkostninger i beregningerne.

Der er således efter ordlyden samt formålet med reglerne ikke hjemmel til, at kommunerne kan lade beregningerne tage udgangspunkt i omkostningerne for et af flere tilsvarende kommunale plejehjem frem for at basere beregningerne på et gennemsnit af omkostningerne forbundet med driften af alle tilsvarende kommunale plejehjem i den enkelte kommune.

Med venlig hilsen
Mette Kiergaard
Ældreminister

Bilag:
ÆLU alm. del – svar på spørgsmål nr. 5.